

det for min Pligt, at gjøre Thinget opmærksom paa, at dette ikke forholder sig saa; thi selv om man gif ind paa disse Endringsforslag, saa vilde der desuagtet blive 3 Soldembedsmænd under 2den Klasse, der efter Loven fik hver en Gage af 2,200 Rbd., nemlig de 2 Soldskrivere og Oplagskriveren i Kjøbenhavn. Principet er saaledes ikke gjennemført (Née: Jo! — Maa jeg bede om Ordet?), og det er ogsaa en Grund, hvorfor jeg er imod det. Jeg veed vel, at den ærede Forslagsstiller vil sige: ja, det er, fordi de Embedsmænd ere i Kjøbenhavn, derfor skulle de have noget mere, end de andre, (Née: Ja netop!), men jeg troer, at det er et Hensyn, man aldeles maa sætte tilside, og jeg skal meget snart komme til nærmere at berøre det. Der er her i Thinget igaar udtalt en Roes over den ærede Finantsminister for den gode Orden, han havde vidst at bringe ind i Soldvæsenet; jeg skal ganske istemme denne Roes, som i høieste Grad vel fortjent, og jeg troer, at jeg har en vis Adkomst til at gjøre det, thi, naaget jeg endnu ikke er gammel, saa har jeg dog i 22 Aar været beskæftiget med Handelen, og jeg har saaledes havt Leilighed til at følge Soldvæsenet i dets forskjellige Stadier, og jeg skal kunne bevise, at der med Hensyn til den Orden, der nu er i Soldfaget, og den, der var dengang, jeg kom til Handelen, er omtrent den Forskjel, som der er imellem Dag og Nat; men, mine Herrer! naar man er overbevist om, at den ærede Finantsminister fortjener denne Roes, saa troer jeg ogsaa, at man skal bevise ham i Gjerningen, at man erklænder det, og det kan man kun bevise ham derved, at man viser ham Tillid. Han har udtalt, at det var efter hans bedste Overbeviisning, at han havde foreslaaet Lønningerne saaledes, som de foreligge Thinget, og at han ikke troede, at de burde være lavere. Jeg troer, at man, naar man seer hen til det, som denne Mand har virket i det Fag, her er Tale om, naar man seer hen til, at han i en Række af omtrent en Snees Aar har beskæftiget sig dermed, maa tiltroe ham større Indsigt i dette Fag, end man kan tiltroe nogen enkelt Rigsdagsmand her i Forsamlingen, og derfor troer jeg ogsaa, at man burde følge ham i de Talstørrelser, som han

har anseet for at være de rigtige; vil man forandre noget dert, saa troer jeg, at man paa en vis Maade berøver ham Midlerne til fremtidigt at kunne virke paa samme Maade, som han hidtil har virket. Han har selv, og jeg troer med Rette, for saa Dage siden her i Thinget sagt, at ingen nok saa dygtig Minister formaaede at udrette Noget, naar han ikke var vel understøttet, og jeg troer, at det er fuldkommen sandt. Det kan nu vel synes, at den Forskjel, som der her er Tale om, ikke er betydelig, nemlig om man nedsætter en Gage fra 2,200 Rbd. til 2,000 Rbd.; men, mine Herrer! jeg veed sandelig ikke, hvor saa Grændsen bliver, thi man kan da ligesaa godt sige, naar man først er kommen ned til 2,000 Rbd., ja, det gjør jo heller ikke saa farligt, om man saa sætter Gagen ned til 1800, thi det er jo dog kun 200 Rbd. Forskjel, og saaledes kunde man fortsætte. Det er vistnok en Nødvendighed for en Mand, der skal staa ved Roret for et vist Fag, at han ikke blot har dygtige, men at han ogsaa har villige Embedsmænd, og villige Embedsmænd, det troer jeg netop han faaer derved, at de ere godt lønede. Det er vel sagt, og vel ogsaa med Rette, at ingen høj Gage alene var tilstrækkelig til at faae dygtige Embedsmænd, men jeg troer dog, at, om den alene ikke formaaer det, men det ogsaa er nødvendigt, at der skal være en vis Energi, en vis Kraft fraoven, for at kunne skaffe Orden i Administrationen, saa er det dog alligevel absolut nødvendigt, at Embedsmændene ere godt lønede; thi ere de ikke det, saa vil al den Kraft, som maatte vises fraoven, dog ikke kunne fremstaae dygtige og villige Embedsmænd. Der er ogsaa sagt, at man fornemmelig ved denne Sags Behandling maatte tænke paa, at man paa en Maade bandt sig med Hensyn til Bestemmelserne for Lønningerne for de andre, og navnlig Fleertallet af Embedsmændene, som man jo senere vilde komme til at tale om. Jeg kan dog ei heller tillægge denne Bemærkning nogen særdeles Vægt, thi det forekommer mig, at baade Amtsforvalterne, som vi jo tidligere idag have talt om, og det hele Soldvæsen danner en exceptionel Klasse af Embedsmænd i Staten, da det navnlig er en Klasse af Embedsmænd, un-